

4.9.2013

A7-0139/2

Muudatusettepanek 2

Juan Fernando López Aguilar

kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel

Raport

A7-0139/2013

Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Kolmandad riigid, kelle kodanikel peab ELi välispiiride ületamisel olema viisa

COM(2011)0290 – C7-0135/2011 – 2011/0138(COD)

Ettepanek võtta vastu määrus

—

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED*

komisjoni ettepanekulel

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

...

**millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid,
kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle
kodanikud on sellest nõudest vabastatud**

* Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ■ .

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu *toimimise* lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut¹,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide *parlamentidele*,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

I

- (2) *Viisavabaduse peatamise mehhanismi ja teatavate vastastikkuse mehhanismi sätete tõhusa kohaldamise tagamiseks ning eelkõige selleks, et võimaldada piisavalt arvesse võtta kõiki asjaomaseid tegureid ja nimetatud mehhanismide kohaldamise võimalikku mõju*, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused *nende asjaomase kolmanda riigi kodanike kategooriate kindlaksmääramiseks, kelle suhtes tuleks vastastikkuse mehhanismi raames kohaldada viisavabaduse ajutist peatamist, ja volitused määrata kindlaks sellise peatamise vastav ajutine kestus ning samuti volitused viisavabaduse peatamise mehhanismi rakendamiseks*. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes¹. *Selliste õigusaktide vastuvõtmiseks tuleks kohaldada kontrollimenetlust.*

¹ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

(2a) *Selleks, et tagada nõukogu ja Euroopa Parlamendi asjakohane osalemine vastastikkuse mehhanismi kohaldamise teises etapis ning arvestades viisavabaduse peatamise poliitiliselt eriti tundlikku laadi kõigi asjaomase kolmanda riigi kodanike suhtes ja selle horisontaalset mõju liikmesriikidele, Schengeni riikidele ja liidule, eriti pidades silmas nende välissuhteid ja Schengeni ala üldist toimimist, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte teatavate vastastikkuse mehhanismi elementide kohta. Komisjonile sellise õiguse andmisega võetakse arvesse vajadust liidu viisapoliitikat käsitleva poliitilise arutelu järele Schengeni alal. Selles kajastub ka vajadus tagada vastastikkuse mehhanismi kohaldamisel, kui seda tehakse kõigi asjaomase kolmanda riigi kodanike suhtes, piisav läbipaistvus ja õiguskindlus, eelkõige määruse (EÜ) nr 539/2001 II lisa vastava ajutise muutmise abil. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning nõuetekohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.*

(2b) *Vastastikkuse mehhanismi tuleks kohaldada, kui määruse (EÜ) nr 539/2001 II lisas nimetatud kolmas riik kehtestab ühe või mitme liikmesriigi kodanike suhtes viisanõude.*

(3) Vastastikkuse mehhanismi, mida rakendatakse juhul, kui üks määruse (EÜ) nr 539/2001 II lisas nimetatud kolmandatest riikidest **kehtestab** ühe või mitme liikmesriigi kodanike suhtes **viisanõude**, tuleb kohandada jõustunud Lissaboni lepingu ja **Euroopa Liidu** Kohtus teiseste õiguslike aluste kohta tehtud otsustega. **Lisaks tuleks mehhanismi kohandada, et tagada liidu solidaarne tegutsemine, kui mõni määruse (EÜ) nr 539/2001 II lisas nimetatud kolmandatest riikidest kehtestab ühe või mitme liikmesriigi kodanike suhtes viisanõude.**

I

(3a) *Juhul kui liikmesriik on teatanud, et üks määruse (EÜ) nr 539/2001 II lisas loetletud kolmandatest riikidest kehtestab viisanõude asjaomase liikmesriigi kodanike suhtes, peaksid kõik liikmesriigid tegutsema ühiselt ning tagama seega ELi reaktsiooni olukorras, mis mõjutab liitu tervikuna ning mille tõttu liidu kodanikele langeb osaks erinev kohtlemine.*

- (3b) *Liit peaks oma suhetes kolmandate riikidega tegema aktiivselt jõupingutusi, et saavutada täieliku vastastikuse viisavabaduse eesmärk, suurendades seeläbi liidu välispoliitika usaldusväärsust ja tagades selle järjepidevuse rahvusvahelisel tasandil.*
- (3c) *Käesoleva määrusega tuleks kehtestada mehhanism määruse (EÜ) nr 539/2001 II lisas esitatud nimekirja kantud kolmanda riigiga kehtestatud viisavabadusrežiimi ajutiseks peatamiseks, juhul kui tekib hädaolukord ja ühe või mitme liikmesriigi abistamiseks on tarvis kiiresti reageerida, ning võttes arvesse hädaolukorra üldist mõju Euroopa Liidule tervikuna.*
- (3d) *Artikli 1a lõikes 2 märgitud oluline ja järsk suurenemine tähendab 50 % künnise ületamist. Künnis võib olla ka madalam, kui komisjon peab seda kohaldatavaks konkreetsel juhul, millest surve all olev liikmesriik teatas.*
- (3e) *Artikli 1a lõikes 2 nimetatud madal heakskiitmise määr tähendab, et ligikaudu 3 või 4 protsenti varjupaigataotlustest kiidetakse heaks. Künnis võib olla ka kõrgem, kui komisjon peab seda kohaldatavaks konkreetsel juhul, millest surve all olev liikmesriik teatas.*
- (3f) *Tuleb vältida mis tahes kuritarvitusi ja võidelda mis tahes kuritarvitustega, mis tulenevad sellest, et teatavate kolmandate riikide kodanikele, kes kujutavad endast ohtu liikmesriikide avalikule korrale ja sisejulgeolekule, antakse viisavaba liikumise õigus lühiajaliseks riigis viibimiseks.*

-
- (6) Kuna ■ pagulaste ja kodakondsuseta isikute suhtes kohaldatavaid viisaeeskirju, *mis kehtestati nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1932/2006, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 539/2001*, ei kohaldata Ühendkuningriigis või Iirimaal elavate pagulaste ja kodakondsuseta isikute suhtes, on tarvis teatavate Ühendkuningriigis või Iirimaal elavate pagulaste ja kodakondsuseta isikute viisanõudega seotud olukorda selgitada. Käesoleva määrusega *tuleks jätta* liikmesriikidele vabadus *kooskõlas oma rahvusvaheliste kohustustega* otsustada, kas nad kohaldavad selle kategooria isikute suhtes viisanõuet või mitte. Liikmesriigid *peaksid* teatama oma otsusest komisjonile.

-
- (8) *Käesoleva määrusega tuleks näha ette* õiguslik alus viisanõude kohaldamisele või sellest vabastamisele selliste isikute puhul, kes kasutavad ■ *reisidokumente*, mille on välja andnud teatavad üksused, *kelle suhtes kehtib* rahvusvaheline õigus, kuid kes ei ole *rahvusvahelised* valitsustevahelised organisatsioonid.
- (8a) *Määrus (EÜ) nr 539/2001 ei tohiks piirata selliste rahvusvaheliste lepingute kohaldamist, mille Euroopa Ühendus on sõlminud enne nimetatud määruse jõustumist ja mille täitmiseks on vaja kalduda ühtsetest viisaeeskirjadest kõrvale, võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikat.*

- (9) Käesolev määrus kujutab endast vastavalt Schengeni *acquis*' Euroopa Liidu raamistikku integreerimist käsitlevale protokollile Schengeni *acquis*' edasiarendamist, nagu see on määratletud nõukogu 20. mai 1999. aasta otsuse 1999/435/EÜ¹ (mis käsitleb Schengeni *acquis*' määratlust, et kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu ja Euroopa Liidu lepingu asjakohaste sätetega kindlaks määrata iga *acquis*'d moodustava sätte või otsuse õiguslik alus) A lisas.
- (10) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises)² tähenduses, mis kuuluvad nimetatud lepingu teatavaid rakenduseeskirju käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta otsuse 1999/437/EÜ³ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.

¹ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 1.

² EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

³ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.

- (11) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)¹ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ² artikliga 3.
- (12) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel allakirjutatud protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad (...) otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/**350**/EL³ artikliga 3.

¹ ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

² ELT L 53, 27.2.2008, lk 1.

³ ELT L ...

- (13) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu 29. mai 2000. aasta otsusele 2000/365/EÜ (Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes)¹. Seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (14) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsusele 2002/192/EÜ (Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes)². Seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

¹ EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43.

² EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20.

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 539/2001 muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 1 muudetakse järgmiselt.

aa) Lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui II lisas nimetatud kolmas riik kehtestab ühe või mitme liikmesriigi kodanike suhtes viisanõude, kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) (30) päeva jooksul pärast seda, kui kolmas riik kehtestab viisanõude, või juhul kui [... sisestada muutmist käsitleva määruse jõustumise kuupäev ...] kehtiv viisanõue säilitatakse (30) päeva jooksul alates nimetatud kuupäevast, teatab asjaomane liikmesriik (teatavad asjaomased liikmesriigid) sellest kirjalikult Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

See teade:

i) sisaldab teavet meetme rakendamise kuupäeva ning asjaomaste reisidokumentide ja viisade liikide kohta;

ii) sisaldab üksikasjalikku selgitust selle kohta, milliseid esialgseid meetmeid on asjaomane liikmesriik või asjaomased liikmesriigid võtnud vastava kolmanda riigiga viisavabaduse tagamiseks, ning kogu asjakohast teavet;

komisjon avaldab kõnealust teadet käsitleva teabe viivitamata Euroopa Liidu Teatajas, sealhulgas teabe meetme rakendamise kuupäeva ning asjaomaste reisidokumentide ja viisade liigi kohta.

Kui kolmas riik otsustab viisanõude kaotada enne esimeses lõigus nimetatud tähtaja möödumist, siis teadet ei saadeta või see tühistatakse ning asjakohast teavet ei avalikustata;

b) komisjon võtab vahetult pärast punktis a nimetatud avaldamise kuupäeva ja asjaomase liikmesriigiga konsulteerides koos asjaomase kolmanda riigi asutustega eelkõige poliitika, majanduse ja kaubanduse valdkonnas meetmeid viisavaba liikumise taastamiseks või kehtestamiseks ning teavitab viivitamata Euroopa Parlamenti ja nõukogu võetud meetmetest;

- c) *kui asjaomane kolmas riik ei ole (90) päeva jooksul pärast punktis a nimetatud avaldamise kuupäeva hoolimata kõigist vastavalt punktile b võetud meetmetest viisanõuet tühistanud, võib asjaomane liikmesriik (võivad asjaomased liikmesriigid) paluda komisjonil peatada vastava kolmanda riigi kodanike teatavate kategooriate suhtes kohaldatav viisavabadus. Kui liikmesriik esitab sellise taotluse, teavitab ta sellest Euroopa Parlamenti ja nõukogu;*
- d) *komisjon võtab punkti e, f või h kohaseid edasisi samme kaaludes arvesse asjaomase liikmesriigi poolt võetud meetmete ning vastavalt punktile b viisavaba liikumise taastamiseks või kehtestamiseks võetud meetmete tulemusi ning tagajärgi, mida viisavabaduse peatamine omaks liidu ja selle liikmesriikide suhetele kõnealuse kolmanda riigiga;*

- e) *kui asjaomane kolmas riik ei ole viisanõuet tühistanud, toimib komisjon hiljemalt (kuus) kuud pärast punktis a nimetatud avaldamise kuupäeva ning seejärel vähemalt iga kuue kuu tagant ajavahemiku jooksul, mille kogukestus ei tohi ületada punktis f osutatud delegeeritud õigusakti jõustumise või sellele vastuväite esitamise kuupäeva, järgmiselt:*
- i) *võtab asjaomase liikmesriigi (asjaomaste liikmesriikide) palvel või omal algatusel vastu rakendusakti, millega peatatakse ajutiselt kuni kuueks kuuks asjaomase kolmanda riigi kodanike teatavate kategooriate suhtes kohaldatav viisavabadus. Rakendusaktis määratakse kindlaks, millisel kuupäeval rakendusakti jõustumisest arvestatava 90 päeva jooksul viisavabaduse peatamine jõustub, võttes arvesse liikmesriikide konsulaatide käsutuses olevaid ressursse. Komisjon võib pikendada peatamise kohaldamise ajavahemikku kuni kuue kuu pikkuste täiendavate ajavahemike võrra ja võib kohandada asjaomase kolmanda riigi kodanike kategooriaid, kelle puhul viisavabadus on peatatud. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 4a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 4 kohaldamist, nõutakse kõigilt rakendusakti(de)ga hõlmatud kolmanda riigi kodanike kategooriatelt selliste viisavabaduse peatamise ajavahemike jooksul liikmesriikide välispiiride ületamisel viisa olemasolu;*
- või*

- ii) *esitab artikli 4a lõikes 1 nimetatud komiteele aruande, milles ta hindab olukorda ja toob välja põhjendused, miks ta otsustas viisavabadust mitte peatada, ning teavitab sellest Euroopa Parlamenti ja nõukogu.*

Nimetatud aruandes tuleb võtta arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, nagu näiteks asjaomase liikmesriigi poolt võetud meetmete ja vastavalt punktile b viisavaba liikumise taastamiseks või kehtestamiseks võetud meetmete tulemusi ning tagajärgi, mida viisavabaduse peatamine omaks liidu ja selle liikmesriikide välissuhetele kõnealuse kolmanda riigiga. Nõukogu ja Euroopa Parlament võivad pidada neile aruannetele tuginedes poliitilise mõttevahetuse;

f) kui asjaomane kolmas riik ei ole (24) kuu jooksul pärast punktis a nimetatud avaldamise kuupäeva viisanõuet tühistanud, võtab komisjon kooskõlas artikliga X vastu delegeeritud õigusakti, millega peatatakse ajutiselt 12 kuuks asjaomase kolmanda riigi kodanike suhtes II lisa kohaldamine. Rakendusaktiga määratakse kindlaks, millisel kuupäeval rakendusakti jõustumisest arvestatava 90 päeva jooksul II lisa kohaldamise peatamine jõustub, võttes arvesse liikmesriikide konsulaatide käsutuses olevaid ressursse, ning muudetakse vastavalt II lisa. Selleks lisatakse asjaomase kolmanda riigi nime järele viide joonealusele märkusele, milles märgitakse, et kõnealuse kolmanda riigi suhtes on viisavabadus peatatud ning täpsustatakse selle peatamise ajavahemik.

Punkti e alusel asjaomase kolmanda riigi suhtes võetud meetmed, sealhulgas kõik nimetatud sätte kohaselt seoses asjaomast kolmandat riiki käsitleva(te) tea(de)tega vastu võetud rakendusaktid, kaotavad kehtivuse kuupäeval, mil II lisa kohaldamise peatamine jõustub, või kuupäeval, mil delegeeritud õigusakti suhtes esitati vastavalt artikli X lõikele 5 vastuväide.

Juhul kui komisjon esitab punktis h osutatud seadusandliku ettepaneku, pikendatakse 12-kuulist ajavahemikku veel kuueks kuuks. See pikendamine märgitakse ära II lisas.

Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 4 kohaldamist, nõutakse delegeeritud õigusakti(de)ga hõlmatud kolmanda riigi kodanikelt selliste viisavabaduse peatamise ajavahemike jooksul liikmesriikide välispiiride ületamisel viisa olemasolu;

- g) mis tahes järgnev teade, mille mõni muu liikmesriik esitab punkti a alusel sama kolmanda riigi kohta punktis e, i või f sätestatud menetluse alusel selle kolmanda riigi suhtes juba vastu võetud meetmete kohaldamise perioodil, integreeritakse käimasolevatesse menetlustesse, ilma et selliste meetmete tähtaega või nende kohaldamise ajavahemikku pikendataks;*
- h) kui asjaomane kolmas riik ei ole punktis f nimetatud delegeeritud õigusakti jõustumisele järgneva (kuue) kuu jooksul viisanõuet tühistanud, võib komisjon esitada seadusandliku ettepaneku, et viia asjaomane kolmas riik II lisast üle I lisasse;*

- i) *punktides e, f ja h osutatud menetlused ei mõjuta komisjoni õigust esitada mis tahes ajal ettepanek, millega muudetakse käesolevat määrust, et viia asjaomane kolmas riik II lisast üle I lisasse;*
- j) *Juhul kui asjaomane kolmas riik tühistab viisanõude, teatab asjaomane liikmesriik (teatavad asjaomased liikmesriigid) sellest viivitamata Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile. Komisjon avaldab vastava teate viivitamata Euroopa Liidu Teatajas.*

Asjaomase kolmanda riigi kohta punkti e alapunkti i kohaselt vastu võetud rakendusakt või punkti f kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt kaotab kehtivuse seitse päeva pärast esimeses lõigus nimetatud avaldamist. Juhul kui asjaomane kolmas riik on kehtestanud viisanõude kahe või enama liikmesriigi kodanike suhtes, kaotavad seda kolmandat riiki käsitlevad rakendusaktid või delegeeritud õigusaktid kehtivuse seitse päeva pärast viimast asjaomast liikmesriiki käsitleva teate avaldamist. Komisjon avaldab teabe kõnealuse kehtivuse kaotamise kohta viivitamata Euroopa Liidu Teatajas.

Juhul kui asjaomane kolmas riik kaotab viisanõude, kuid asjaomane liikmesriik (asjaomased liikmesriigid) ei teata sellest vastavalt esimesele lõigule, alustab komisjon omal algatusel viivitamata esimeses lõigus osutatud avaldamist ning kohaldatakse teist lõiku.”.

ab) Lõige 5 jäetakse välja.

2. Lisatakse järgmine *artikkel*:

„Artikkel 1a

-1. Erandina artikli 1 lõikest 2 kohaldatakse artikli 1 lõiget 1 viimase võimalusena ajutiselt hädaolukordades, mis on seotud II lisas loetletud kolmandate riikidega, kui seda otsustatakse käesoleva artikli kohaselt.

1. *Liikmesriik võib komisjoni teavitada, kui tal on tegemist ühe või mitme järgmise asjaoluga, mis põhjustavad hädaolukorra, mida ta ise ei suuda lahendada:*

a) kuue kuu jooksul suureneb võrreldes eelneva *aasta sama ajavahemikuga või asjaomase kolmanda riigi suhtes viisavabaduse rakendamisele eelnenud kuue kuuga oluliselt ja* järsult *selliste II lisas loetletud kolmandate riikide kodanike arv, kes viibivad liikmesriigi territooriumil ilma vastava õigusega;*

- b) kuue kuu jooksul suureneb võrreldes eelneva *aasta sama ajavahemikuga või asjaomase kolmanda riigi suhtes viisavabaduse rakendamisele eelnenud kuue kuuga oluliselt ja* järsult II lisas nimetatud kolmanda riigi kodanike esitatud selliste varjupaigataotluste arv, mille heakskiitmise määr on madal, *ning see seab varjupaigasüsteemi erilise surve alla;*
- c) kuue kuu jooksul suureneb võrreldes eelneva *aasta sama ajavahemikuga või asjaomase kolmanda riigi suhtes viisavabaduse rakendamisele eelnenud kuue kuuga oluliselt ja* järsult **■** selliste tagasi lükatud tagasivõtutaotluste arv, mille liikmesriik on esitanud II lisas nimetatud kolmandale riigile tema enda kodanike kohta.

Võrdlemist viisavabaduse rakendamisele eelnenud 6-kuulise ajavahemikuga kohaldatakse vaid seitsme aasta jooksul alates viisavabaduse rakendamisest asjaomase kolmanda riigi kodanike suhtes.

■ Teadet tuleb nõuetekohaselt põhjendada ning see peab sisaldama asjakohaseid andmeid ja statistikat ning samuti üksikasjalikku selgitust selle kohta, milliseid esialgseid meetmeid on asjaomane liikmesriik võtnud olukorra leevendamiseks.

Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu viivitamata pärast liikmesriigilt sellise teate saamist.

■

3. Komisjon vaatab ***ühe või mitme liikmesriigi poolt lõike 2 kohaselt*** esitatud teate(d) läbi, võttes arvesse:

- a)*** lõikes 2 kirjeldatud hädaolukorrast mõjutatud liikmesriikide arvu;
- b)*** ***seda, kas esineb mõni lõike 2 punktides a, b või c kirjeldatud asjaolu;***
- c)*** näitajate suurenemise üldist mõju liidu rändeolukorrale, mida kajastavad liikmesriikide esitatud andmed ■ ;

- d) FRONTEXi ■ , Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti ■ või Europoli koostatud aruandeid, *kui konkreetse juhtumi asjaolud seda nõuavad*;
- e) *avaliku korra ja sisejulgeoleku üldist olukorda, konsulteerides asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikidega.*

Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu kõnealuse läbivaatamise tulemustest.

- 3a. *Komisjon võtab arvesse tagajärgi, mida viisavabaduse peatamine omaks ELi ja selle liikmesriikide välissuhetele kõnealuse kolmanda riigiga, ning teeb nimetatud riigiga tihedat koostööd pikaajaliste alternatiivsete lahenduste leidmiseks.*

Kui komisjon otsustab kõnealuse läbivaatamise põhjal, et meetmete võtmine on vajalik, võtab ta kolme kuu jooksul pärast teate saamist vastu rakendusotsuse, millega peatatakse ajutiselt asjaomase kolmanda riigi kodanike suhtes kehtestatud viisavabadus 6-kuuliseks ajavahemikuks. Rakendusotsus võetakse vastu kooskõlas artikli 4a lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Rakendusotsuses määratakse kindlaks viisavabaduse peatamise jõustumise kuupäev.

4. Enne lõike 3 kohaselt vastu võetud rakendusotsuse kehtivusaja lõppemist esitab komisjon kootöös asjaomase liikmesriigiga (asjaomaste liikmesriikidega) Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandele võib lisada ettepaneku muuta käesolevat määrust, et kanda I lisasse **viide** asjaomasele kolmandale riigile.
5. Juhul kui komisjon on teinud kooskõlas lõikega 4 ettepaneku muuta käesolevat määrust, et kanda I lisasse **viide** kolmandale riigile, võib ta pikendada lõike 3 kohaselt vastu võetud rakendusotsuse kehtivusaega kõige rohkem **12** kuu võrra. Rakendusotsuse kehtivusaja pikendamise otsus võetakse vastu kooskõlas artikli 4a lõikes 2 osutatud **kontrollimenetlusega**.”.

2a. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 1b

Komisjon esitab hiljemalt neli aastat pärast käesoleva määruse jõustumist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse vastastikkuse mehhanismi ja viisavabaduse peatamise mehhanismi tõhusust, ning esitab vajaduse korral seadusandliku ettepaneku, millega muudetakse käesolevat määrust, et muuta eespool nimetatud mehhanisme. Euroopa Parlament ja nõukogu otsustavad nimetatud ettepaneku üle seadusandliku tavamenetluse korras.”.

4. Artiklit 4 muudetakse järgmiselt.

a) **Lõige** 1 asendatakse järgmisega:

"1. Liikmesriik võib ette näha erandid artikli 1 lõikes 1 sätestatud viisanõudest või artikli 1 lõikes 2 sätestatud viisanõudest vabastamisest järgmiste isikute suhtes:

a) diplomaatilise passi, teenistus-/ ametipassi või eripassi kasutajad;

aa) tsiviillennukite ja -laevade meeskonnaliikmed oma ametikohustuste täitmisel;

ab) tsiviillaevade meeskonnaliikmed nende maaleminekul, kui nad kasutavad meremehe isikut tõendavat dokumenti, mis on välja antud vastavalt Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonidele (13. mai 1958. aasta konventsioon nr 108 või 16. juuni 2003. aasta konventsioon nr 185) või Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni 9. aprilli 1965. aasta rahvusvahelise mereliikluse hõlbustamise konventsioonile;

- a) *katastroofide ja õnnetusjuhtumite korral läbi viidavate abi- või päästemissioonide meeskond ja liikmed;*
- b) rahvusvahelistel *siseveeteedel* sõitvate tsiviillaevade meeskond;
- c) selliste *reisidokumentide* kasutajad, mille **■** rahvusvahelised valitsustevahelised organisatsioonid, *mille liikmeks on üks või mitu liikmesriiki*, või muud üksused, *mida asjaomane liikmesriik tunnustab* rahvusvahelise õiguse *subjektina*, on välja andnud **■** oma *organisatsiooni või üksuse* ametnikele.”.

b) Lõikesse 2 lisatakse järgmine punkt **■** :

- „d) *ilma et see piiraks 20. aprillil 1959 Strasbourgis alla kirjutatud pagulaste viisanõude kaotamise Euroopa lepingust tulenevaid kohustusi*, pagulaseks tunnistatud isikud ja kodakondsuseta isikud ning muud isikud, kellel ei ole ühegi riigi kodakondsust ja kelle elukoht on Ühendkuningriigis või Iirimaa ning kellele **■** *Ühendkuningriik või Iirimaa* on välja andnud reisidokumendi, *mida asjaomane liikmesriik tunnustab*.”.

■

5. Lisatakse järgmine **artikkel (...)**:

„Artikkel 4a

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealuse komitee puhul on tegemist komiteega ***Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta*** määruse (EL) nr 182/2011 (***millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes***) tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. ***Kui komitee ei esita oma arvamust, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ning kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.***”.

6. *Lisatakse järgmine artikkel:*

„UUS artikkel X

Delegeeritud volituste rakendamine

1. *Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.*
2. *Artikli 1 lõike 4 punktis f osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.*

3. *Euroopa Parlament või nõukogu võib artikli 1 lõike 4 punktis f osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.*
4. *Nüpea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.*
5. *Artikli 1 lõike 4 punkti f alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole nelja kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”.*

Artikkel 1a

Pidades silmas käesoleva määruse artikli 1 lõiget 2, kohaldatakse muudetud määruse (EÜ) nr 539/2001 artiklis 1a sätestatud menetlust ning eelkõige selle artikli 1a lõike 2 teise lõigu sätteid ka selliste kolmandate riikide suhtes, kes vabastati viisanõudest enne käesoleva määruse jõustumist.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja aluslepingute kohaselt liikmesriikides vahetult kohaldatav.

Brüssel, [...]

Euroopa Parlamendi nimel

Nõukogu nimel

president

eesistuja

Or. en